

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Тоцького Ігоря Олександровича про офіційне тлумачення положення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України

м. К и ї в
30 листопада 2006 року
№ 17-у/2006

Справа № 2-11/2006

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Пшеничного Валерія Григоровича – головуєчий,
Бринцева Василя Дмитровича – суддя-доповідач,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Іващенко Володимира Івановича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Тоцького Ігоря Олександровича про офіційне тлумачення положення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Бринцева В.Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Тоцький І.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначеного положення, як пояснює суб'єкт права на конституційне звернення, полягає в тому, що апеляційний суд міста Києва при винесенні ухвали від 20 січня 2006 року допустив помилку, оскільки його апеляційна скарга була розглянута не колегією суддів, як того вимагає Кодекс адміністративного судочинства України, а суддею одноособово. На думку автора звернення, така ухвала є незаконною, порушує його право на законне рішення суду і повинна бути скасована саме тим судом, який її постановив, оскільки, за його особистим переконанням, апеляційному та касаційному оскарженню відповідно до пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України підлягають лише законно винесені рішення судів. У зв'язку з тим, що сам апеляційний суд міста Києва допущену помилку не виправив, його ухвала від 20 січня 2006 року не може бути оскаржена.

Як доказ неоднозначного застосування пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України Тоцький І.О. наводить ухвалу Орджонікідзевського районного суду міста Харкова від 3 жовтня 2005 року, в якій суд припустився помилки при встановленні розміру судового збору. Виправивши її ухвалою від 10 жовтня 2005 року, суд постановив законне рішення, яке може бути оскаржене в апеляційному та касаційному порядку.

Із матеріалів конституційного звернення вбачається, що суди загальної юрисдикції при прийнятті рішень не застосовували положення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 16 листопада 2006 року відмовила у відкритті конституційного провадження на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність

конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. За підсумками обговорення Конституційний Суд України вважає Ухвалу Колегії суддів Конституційного Суду України обґрунтованою.

Згідно зі статтею 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У конституційному зверненні громадянином Тоцьким І.О., незважаючи на наявність посилань на ухвали місцевих та апеляційного судів, належного обґрунтування неоднозначності застосування судами положення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України не наведено. У зверненні також відсутні факти, які свідчили б про порушення його прав і свобод.

Аналіз наданих матеріалів свідчить, що у заявника були всі можливості для оскарження рішень судів загальної юрисдикції у порядку, встановленому процесуальним законодавством.

Додаткові питання, порушені суб'єктом права на конституційне звернення, стосуються саме його права на апеляційне і касаційне оскарження судових рішень, мають консультативний характер і жодною мірою не містять додаткового обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні окремих положень Конституції України.

Суб'єкт права на конституційне звернення не дотримався вимог статей 42, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", згідно з якими обов'язковим є належне обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України та законів України.

Таким чином, Конституційний Суд України вважає, що підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Виходячи з викладеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 14, 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Тоцького Ігоря Олександровича щодо офіційного тлумачення положення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ